

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **P. H.**
zastoupený Mgr. Markem Ježkem, advokátem
sídlem Tovární 1707/33, 737 01 Český Těšín

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2021, o invalidním důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **se zrušuje** a věc se jí **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 8 762 Kč k rukám advokáta Mgr. Marka Ježka do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 11. 1. 2021 č. j. X Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 23. 9. 2020 č. j. X, kterým snížila žalobci od 20. 10. 2020 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Trutnov ze dne 10. 8. 2020 je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost o 60%.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce včasnou žalobu, ve které uvedl, že jako vadné shledává rozhodnutí žalovaného především v tom, že se zcela nedostačujícím způsobem vypořádal se skutečností, že v předešlých posudcích o invaliditě mu s ohledem na souběh postižení vždy bylo přiznáno navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti o 10 % dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Žalobce měl za to, že jak posuzující lékař České správy sociálního zabezpečení tak i žalovaný při rozhodování vycházeli pouze z konstatování MUDr. A. Š., že již není invalidní ve III. stupni invalidity, přestože proti poslednímu posudku MUDr. A. Š. vznesl námitky, kde mj. zmiňoval i skutečnost, že se po ortopedické stránce (což byla stěžejní skutečnost, která vždy vedla k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti dle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky) nijak nezlepšuje. Lékařskými zprávami žalobce dokládal svůj zdravotní stav jak po stránce kardiologické (tedy arteroskleróza - srdeční onemocnění představující rozhodující příčinu poklesu pracovní schopnosti) tak po stránce ortopedické (gonartróza). Měl za to, že jde o souběh onemocnění natolik závažný, že odůvodňuje procentuální navýšení míry poklesu pracovní schopnosti dle ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 11. 1. 2021 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Trutnov, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 9. 6. 2021 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 s.ř.s.).
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl posouzen lékařem OSSZ se závěrem, že je od roku 2015 invalidní pro invaliditu třetího stupně. Žalobcův zdravotní stav byl následně posouzen dne 10. 8. 2020 při kontrolní lékařské prohlídce lékařem OSSZ Trutnov se závěrem, že žalobce již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně s poklesem pracovní schopnosti dle kapitoly IX, oddílu A, položky 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o 60%. Podle tohoto posudku žalovaná vydala dne 23. 9. 2020 rozhodnutí, kterým byl žalobci snížen stupeň invalidního důchodu. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal dne 5. 11. 2021 jeho zdravotní stav lékař ČSSZ Hradec Králové, který míru poklesu pracovní schopnosti žalobce určil ve výši 60% a podle jeho posudku

rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky nezměnil. Poté žalovaná vydala dne 11. 1. 2021 žalobou napadené rozhodnutí, kterým námitky žalobce zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 23. 9. 2020.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal si krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. H. a z jeho nálezů ze dne 27. 2. 2020, 20. 10. 2020 a 24. 5. 2021 a z jeho potvrzení o zdravotním stavu pacienta ze dne 1. 2. 2021, z úplné spisové dokumentace OSSZ Trutnov, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě včetně žaloby a nálezů kardiologické ambulance MUDr. H. ze dne 25. 5. 2020, 16. 1. 2020, 9. 10. 2020 a 9. 2. 2021, z nálezů neurologické ambulance MUDr. S. ze dne 13. 10. 2020, z nálezů ambulance chirurgie páteře a ortopedické ambulance KHN MUDr. P. ze dne 22. 1. 2019 a 6. 10. 2020, MUDr. B. ze dne 26. 10. 2020. Posudková komise uvedla jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce k datu žalobou napadeného rozhodnutí žalované 11. 1. 2021 operačně korigovanou vrozenou srdeční vadu velkých cév se značným poklesem výkonnosti při méně než obvyklém zatížení dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitola IX, oddíl A, položka 5c, vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (50% – 60%) 60%. Posudková komise dále pokles pracovní schopnosti žalobce navýšila o 10% dle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky. Celkově tedy pokles pracovní schopnosti žalobce činí 70%.
6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 11. 1. 2021 byl invalidní, přičemž šlo o invaliditu třetího stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 70% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty. V hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce PK MPSV ČR není v souladu se závěry posudkového lékaře OSSZ i lékaře ČSSZ, kteří stanovili pokles pracovní schopnosti u žalobce 60%, čímž jeho zdravotní stav podhodnotili a dospěli tak k nesprávnému posudkovému závěru. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce podřadila posudková komise pod kapitolu IX, oddíl A, položku 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a stanovila pokles

pracovní schopnosti ve výši 60%. Vzhledem k tomu, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosavadní vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, že posudková komise zvýšila dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., horní hranici procentního rozpětí o 10% a celkový pokles pracovní schopnosti žalobce tedy činí 70%. Posudková komise konstatovala, že zdravotní stav žalobce se od doby přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně nezměnil.

7. Jelikož u žalobce k datu 11. 1. 2021 šlo o třetí stupeň invalidity, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil dle odst. 4 téhož ustanovení k dalšímu řízení. Žalovaná v průběhu dalšího řízení je vázána závazným názorem krajského soudu a to, že žalobce je nadále invalidní, přičemž se u něj jedná o invaliditu třetího stupně bez přerušení.
8. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. byla žalovaná zavázána zaplatit náklady řízení žalobci v celkové výši 8 762 Kč představující náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu čtyř úkonů právní služby po 1 000 Kč, čtyř režijních paušálů po 300 Kč, náhradu za ztrátu času 800 Kč a cestovné osobním automobilem 1 241 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 2, § 13 odst. 4 a § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění a v souladu s vyhláškou č. 589/2020 Sb. S připočtením 21 % DPH ve výši 1 521 Kč činí celkem náklady právního zastoupení žalobce 8 762 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. září 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce